

№ 29/1950.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 29/1950 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående utmärkning av drivande fiskredskap.

Med anledning av förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, får utskottet värdsammast framhålla följande:

Mot landstingets behörighet att lagstifta i ämnet synas inga anmärkningar kunna framställas, ty fråga är ju om sättet för utövande av fiske utav visst slag.

I anseende till frågans stora betydelse är det ej heller skäl att sammankoppla densamma med en framtida revision av hela fiskerilagstiftningen, ty även om frågan därom i närmaste framtid blir aktuell även i landskapet, kan det räcka länge innan revisionen blir genomförd. Då ett uppenbart lagstiftningsbehov nu föreligger och hinder icke möter mot antagande av landskapslag i ämnet, anser utskottet framställningen vara behövlig.

Vad sedan själva lagtexten beträffar, så är det enligt utskottets uppfattning nödvändigt att föreskriva, att flaggorna skola vara styva, så att de icke i lugnt väder hänga ned längs käpparna eller som våta falla ihop.

Utskottet, som i lagtexten gjort vissa stilistiska ändringar, får därför för landstinget värdsammast föreslå,

att landstinget ville godkänna lagförslaget i följande lydelse:

L a n d s k a p s l a g

angående utmärkning av drivande fiskredskap.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

Drivande linor och garn, vilka flyta på vattnet, skola utmärkas med käppflöten, mätande från vattenytan till toppen två meter

och försedda i toppen med en fyrtio centimeter lång och trettio centimeter hög styv svart flagga och placerade på högst en kilometers avstånd från varandra. Redskapens bägge ändar skola utmärkas med käppflöten av samma höjd, försedda med två styva svarta flaggmätande fyrtio centimeter i längd och tjugo centimeter i höjd och anbragta på ett avstånd av trettio centimeter från varandra.

Under den mörka delen av dygnet skola drivgarnen alltid vara fästade vid fiskekutter, och varje nätlänga bör dessutom föra två på käppar anbragta lanternor med vitt ljus, en i längans ända och en i mitten.

Angående de ljussignaler, som å fiskefartyg och fiskebåtar böra användas, är särskilt stadgat.

Mariehamn den 21 november 1950.

På lagutskottets vägnar:

Tor Brenning.

Axel Kuffschinoff.

Närvarande i utskottet: Tor Brenning, ordförande, Herman Mattsson,

Jan Erik Eriksson, Paul Påvals och J.A. Sjöblom.